

Rozmowa z panem Dariuszem Drózdźem, nauczycielem informatyki i zajęć technicznych

Pan Dariusz Drózdź

Już niedługo ferie zimowe. Wszyscy na nie czekamy z niecierpliwością. Jednak żeby ferie były udane, musimy pamiętać o kilku sprawach. Po pierwsze – bezpieczeństwo. Nikt przecież nie ma ochoty na pobyt w szpitalu. Mamy nadzieję, że wszystkie najważniejsze zasady bezpieczeństwa znacie, ale na wszelki wypadek przypominamy je również w tym numerze. Kolejna sprawa to ciekawe zajęcia. Nuda w końcu nie jest najlepszym towarzyszem podczas ferii. Co zrobić, żeby się nie nudzić? Pomysłów jest sporo. I wcale nie musimy nadwyręzać budżetu rodziców. Na pewno warto spędzać czas na świeżym powietrzu. Jeśli będzie śnieg to mamy sanki i inne sprzęty, na których można pojeździć (pamiętajcie o bezpieczeństwie!), jeśli śniegu nie będzie, można wybrać się na łyżwy lub zacząć treningi biegania (moda na bieganie trwa w najlepsze!) albo chociaż wybrać się na spacer. Koniecznie z przyjaciółmi. Później można z nimi pograć w gry planszowe (polecamy kilka w tym wydaniu), a wieczorem – to już można samotnie - poczytać dobrą książkę. Sprzęty elektroniczne radzimy wyłączyć w tym czasie z prądu.

Życzymy udanych i bezpiecznych ferii!

Redakcja

Można pomóc
uczennicy naszej
szkoły!

PRZEKAŻ 1% PODATKU

W formularzu PIT wpisz numer:
KRS 0000037904

W rubryce „Informacje uzupełniające
– cel szczegółowy 1%” podaj:

28126 Hajda Oliwia

Dla szybszej weryfikacji i księgowania wpłat
bardzo prosimy nie wpisywać zdrobnień ani słów
odmienianych przez przypadki, jak również słów:
dla, na, leczenie, rehabilitacja, itp.

Szanowni Darczyńcy, prosimy
o zaznaczenie w zeznaniu
podatkowym pola „Wyrażam zgodę”.

WPLATY PROSIMY
KIEROWAĆ NA KONTO:

Fundacja Dzieciom
„Zdążyć z Pomocą”

BANK BPH S.A.
15 1060 0076 0000 3310 0018 2615

Tytułem:
28126 Hajda Oliwia darowizna
na pomoc i ochronę zdrowia

Dlaczego pan został nauczycielem?

Zawsze podobała mi się praca z dziećmi. W szkole średniej podejmowałem pracę jako wychowawca kolonii, a na studiach wyjeżdżałem na obozy z uczniami.

Skąd wybór kierunku informatycznego?

Od zawsze interesowały mnie komputery. Kiedy dostałem swój pierwszy komputer, starałem się dowiedzieć, jak i do czego można go wykorzystać.

Czy pamięta pan swój pierwszy komputer?

Tak, był to ATARI 65 XL.

Ma pan swoje ulubione filmy?

Tak, do moich filmów należą filmy Hitchcocka, czyli thrillery.

A ulubiony sport?

Do moich ulubionych sportów można zaliczyć jazdę na rowerze oraz piłkę siatkową.

Czy jest duże zainteresowanie kółkiem szachowym? Wiemy, że takie powstało w naszej szkole.

Zainteresowanie kółkiem szachowym przerosło nasze oczekiwania. Do eliminacji zgłosiło się około 30 uczniów, z czego połowa zainteresowanych to uczniowie klas 1-3.

Rozmawiała Roksana Żydek

Zasady bezpieczeństwa podczas ferii

1. Do zabaw na śniegu, zjazdów na sankach wybieraj miejsca bezpieczne, z dala od ruchliwych ulic, skrzyżowań i ciągów komunikacyjnych. Pamiętaj, że zimą znacznie wydłuża się droga hamowania pojazdów, więc zachowaj szczególną ostrożność będąc w pobliżu jezdni;
2. Nigdy nie zjeżdżaj sankami leżąc na nich;
3. nie stój blisko zjeżdżających saneczkarzy i nie zastawiaj ścieżki zjazd;
4. Ważny dla Twojego bezpieczeństwa jest też stan techniczny sanek, czy innych przedmiotów, na których zjeżdżasz. Złamane szczebelki, wystające śruby lub gwoździe to poważne ryzyko wyrządzenia sobie krzywdy;
5. Nie ślizgaj się na chodnikach i przejściach dla pieszych, gdyż wyslizgana nawierzchnia stanowi ryzyko złamań kończyn dla innych osób;
6. Nie rzucaj w jadące pojazdy śnieżkami, gdyż takie zachowanie może być przyczyną kolizji lub wypadku drogowego;
7. Nie rzucaj w kolegów śnieżkami z ubitego śniegu lub z twardymi przedmiotami w środku, gdyż może doprowadzić to do obrażeń ciała;
8. Korzystaj wyłącznie ze specjalnie przygotowanych lodowisk. Pod żadnym pozorem nie wchodź na lód zamrzniętych zbiorników wodnych, jezior, kanałów, stawów, itp.
9. Kulig organizuj wyłącznie pod nadzorem osób dorosłych; sanki łącz grubą, wytrzymałą liną, aby nie odczepiły się podczas jazdy;
10. Nie dołączaj sanek do samochodu, gdyż może się to skończyć tragicznie;
11. Podczas zabaw na śniegu i lodowisku pilnuj swoich wartościowych przedmiotów. Jeśli to możliwe portfel lub telefon komórkowy oddaj do depozytu lub pod opiekę zaufanej osobie.

Źródło:
www.policja.pl
www.bezpiecznadroga.com.pl

Rozmowa z panią Ireną Stalmach, nauczycielką geografii i przyrody

Jak to się stało, że została pani nauczycielką geografii?

Już jako kilkunastoletnia dziewczyna marzyłam o tym, by uczyć w szkole. A moim ulubionym przedmiotem w szkole podstawowej i średniej była geografia. Bardzo dużo czytałam (szczególnie książki przyrodnicze) i wszystkie nazwy geograficzne szukałam od razu w atlasie. Zbierałam też różne ciekawostki geograficzne aż do ukończenia liceum pedagogicznego. Później studiowałam geografię w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie.

Kiedyś była geografia w szkole podstawowej i biologii, teraz jest tylko przyroda. Dlaczego to się zmieniło?

Po przeprowadzeniu reformy szkolnej powstały gimnazja i sześciolletnie szkoły podstawowe, co spowodowało, że zamiast geografii, biologii, fizyki i chemii powstał jeden przedmiot – przyroda. Nauczyciele uczący tych przedmiotów musieli uzupełnić wiadomości z pozostałych przedmiotów. Dlatego dodatkowo ukończyłam studia podyplomowe na Politechnice Śląskiej w Gliwicach na wydziale Ochrona Środowiska. Nie mogłam się pogodzić z tym, że nauczanie przyrody (przy tak rozszerzonych wiadomościach) odbywa się tylko na 1 lub 2 godzinach tygodniowo.

Czy uczniowie, których Pani uczyła, różnią się od tych dzisiejszych?

Według moich obserwacji poprzednia młodzież musiała więcej czasu poświęcać nauce. Obecnie uczniowie mają ułatwione zadanie, gdyż wszelkie dodatkowe wiadomości mogą znaleźć w internecie i w prasie.

Czy dzieci chętnie uczyły się geografii?

Geografia (a teraz przyroda!) to przedmiot ściśle powiązany z elementami biologii, fizyki i chemii. Nie wszystkie zagadnienia ciekawiły uczniów, ale ogólnie była przedmiotem lubianym.

Co najczęściej pani wspomina z naszej szkoły?

Bardzo dobrze wspominam uczniów, ich rodziców i nauczycieli. Uczniowie odnosili się z szacunkiem do nauczycieli i swoich pedagogiczne, a szczególnie szacunek młodych nauczycieli do starszych koleżanek i kolegów.

Co chciałaby pani przekazać uczniom naszej szkoły?

Szanujcie swoich nauczycieli, wychowawców i rodziców; doceniajcie ich wysiłki i miejcie do nich więcej zaufania. Nie pozwalajcie na złe traktowanie swoich kolegów. Przestrzegajcie nie tylko praw ucznia, ale także ich obowiązków. Pomagajcie także starszym i niepełnosprawnym.

Czy utrzymuje pani kontakt z byłymi uczniami i nauczycielami?

Oczywiście! Jest mi bardzo miło, gdy moi byli uczniowie zapraszają mnie na spotkania klasowe z różnych okazji. Czasami proszą o pomoc dla swoich dzieci lub o jakąś poradę. Cieszę się bardzo z odwiedzin moich koleżanek uczących jeszcze w szkole. Jestem też zapraszana na coroczne spotkania z okazji Dnia Nauczyciela.

Rozmawiała Maria Zając

Dawno, dawno temu..., czyli gra dla ludzi z wyobraźnią!

Story Cubes to gra składająca się z dziewięciu kostek. Na każdej z nich widnieje po sześć różnych obrazków, na podstawie których trzeba ułożyć historyjkę, zaczynając od słów „Dawno, dawno temu...”. Ta na pozór bardzo łatwa gra daje nie tylko bardzo dobrą zabawę i dużo śmiechu, ale także ćwiczy i rozwija naszą wyobraźnię. Natomiast jeśli ktoś nie lubi tego typu gier, powinien spróbować aplikacji na smartfona Story Cubes. Życzę miłej zabawy!

Olga Ciunowicz

"Dobble" - zabawa dla każdego

Pewnego zimowego popołudnia, gdy mieliśmy już wszystkie artykuły napisane, nasz redaktor naczelny wpadł na genialny pomysł.

- Może zagramy w jakąś grę? - zapytał.

Wszyscy odpowiedzieli jednogłośnie:

-Tak!

Wtedy był jednak dylemat, w jaką grę zagrać. Chwila, chwila, na pewno nie komputerową!

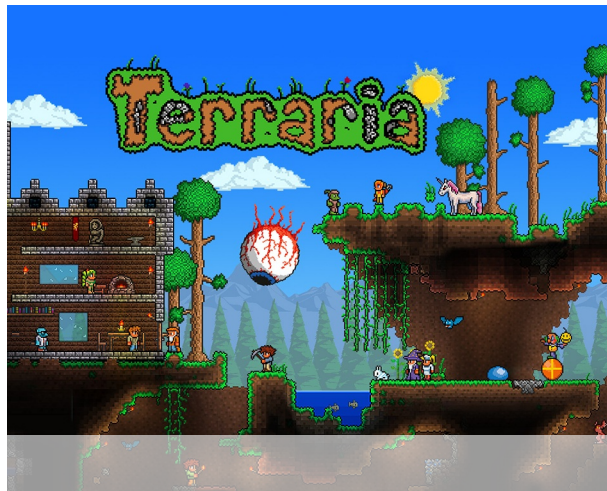
Wybraliśmy grę "Dobble". Gra składała się z pięknej kolorowej puszki, w której znajdują się okrągłe, równie piękne i kolorowe karty. Pozwalają one na rozegranie aż 5 kombinacji tej gry! Na każdej karcie są obrazki i każda para kart ma jakąś wspólną grafikę. Jak najszybsze dostrzeżenie wspólnych elementów to sedno tej zabawy. Przykładowa rozgrywka może wyglądać następująco: każdy bierze po jednej karcie (w tym przypadku musi być co najmniej 3 graczy) i na "trzy, cztery" uczestnicy odwracają karty, następnie każdy patrzy na swoją kartę i karty przeciwników. Gdy znajdzie taki sam obrazek, jak najszybciej daje kartę osobie, która ma tę samą grafikę (nie zapominajcie, aby w czasie, gdy dajemy kartę, wypowiedzieć nazwę obrazka). Gra kończy się, gdy wszystkie karty zostaną wykorzystane. Wtedy podliczamy ilość kart i ten, kto ma ich najmniej, wygrywa!

Polecam "Dobble" wszystkim, którzy uwielbiają się bawić w gronie znajomych.

Zuzanna Głuchowska

Walka o przetrwanie przed ekranem komputera

Terraria to survivalowa gra niezależnego studia Re-Logic. Często jest nazywana Minecraftem w technologii dwuwymiarowej.

Nie lubię takiego określenia. *Terrarię* z *Minecraftem* różni wiele rzeczy. Nie tylko to, że *Terraria* to gra 2D, a *Minecraft* - 3D. *Terraria* posiada o wiele więcej przedmiotów, narzędzi, broni, bloków, biomeów, NPC, potworów.

Terraria nie zachwyca grafiką. Nie jest ona taka jak w ostatnio popularnych grach survivalowych, np. jak w *Rust* czy *H1Z1*, ale taka grafika dodaje tej produkcji uroku i w ogóle nie psuje zabawy.

Terrarię można kupić na platformie Steam za 10 euro, czyli ponad 40 zł. Pierwszego dnia sprzedano jej 50 000 egzemplarzy. Zdecydowanym plusem gry są jej wymagania sprzętowe, które są bardzo niskie, więc nie trzeba mieć komputera jak z NASA, żeby w nią zagrać. *Terraria* została wydana na PC z systemem Windows, Linux i Mac OS, telefony z systemem Android, iOS i Windows Phone, PlayStation 3, PlayStation 4, PlayStation Vita, Xbox 360, Xbox ONE, Nintendo 3DS, Wii U. Podsumowując, jeśli lubisz bardzo rozbudowane gry survivalowe, w których grafika nie jest zbyt piękna, ale za to bardzo klimatyczna, to jest to gra dla Ciebie.

Daniel Kiczka

Wzruszająca historia braci

„Bracia” to krótkometrażowy film dokumentalny zrealizowany w 2010 roku w Holandii przez Hiltę Lochtena.

Treścią tego filmu codzienność dwóch braci, Nika i Rina – ich zabawy, kłótnie, szukanie rozwiązań w trudnych sytuacjach. Rino to wysportowany, opiekuńczy starszy brat, chociaż czasami samolubny. Nik natomiast jest niepełnosprawny – porusza się na wózku. Chłopcy są ze sobą bardzo związani. Rino pomaga we wszystkim bratu, nawet uczy go pływać. Za to największym szczęściem Nika jest zdobycie medalu przez brata.

Film ukazuje problemy niepełnosprawnego dziecka, jego marzenia, odczucia, przeżycia. Podobała mi się postawa Rina, który uczy mnie tolerancji wobec niepełnosprawnych. Stosunek braci do siebie może być przykładem właściwych kontaktów między rodzeństwem.

Na podkreślenie zasługuje muzyka Wolta Henselmansa - doskonale uzupełniła obraz i nadaje mu odpowiedni klimat.

Polecam wszystkim ten film, ponieważ historia opowiedziana przez Nika i Rina jest wzruszająca, pouczająca i naprawdę warta zobaczenia.

Krzysztof Adamus

Redakcja

Gazetka "Po Lekcjach"

Szkoła Podstawowa nr 1 w Radzionkowie
ul. Knosały 16, 41-922 Radzionków

Redaktorzy wydania:

Zuzanna Głuchowska
Aleksandra Keler
Maria Zając

Opiekun:

Krzysztof Nocoń

Napisz do nas:

gazetkapolekcjach@gmail.com